

se lidt mildere paa de Bestemmelser, som findes her i Forslaget. Jeg tror nu ikke, det bliver saa slemt, som det lyder.

Det ærede Medlem udtalte sin Tilslutning til, at vi beskattede Vinen, men sagde, at han mente, det muligvis kunde ordnes lettere end ved det særlige Lovforslag. Han mente, at dette Lovforslag maaske blev for tungt at manøvrere med. Ja, jeg tror nu ikke, det kan ordnes lettere, og jeg tror heller ikke, det vil blive saa tungt at manøvrere med, som det ærede Medlem tror; men jeg skal ikke komme nærmere ind derpaa, thi det have andre ærede Medlemmer ikke været.

Som sagt, jeg havde haabet at kunne slutte med disse Bemærkninger, og jeg skal saa til sidst udtale, at jeg gaar fra denne første Behandling af Toldloven med et Indtryk af, at der er godt Haab om, at vi kunne sætte den igennem. Jeg ved vel, der skal Arbejde til og Tid til, for at en saa betydelig og indviklet Reform skal kunne gaa gennem baade dette og det andet Ting, og for at der skal kunne naas Enighed derom. Jeg tror alligevel, der er en almindelig Følelse af, at det er paa Tide nu at faa en Toldlov, og at der, som det ærede Medlem for Københavns 11te Valgkreds (Sigvald Olsen) sagde, bør arbejdes fra alle Sider paa at naa et Resultat. Ærede Medlemmer ville vide, at jeg, hvor man ønsker Ændringer hist eller her, ikke vil staa som nogen Hindring. Det forekommer mig, at en Finansminister slet vilde fylde sin Opgave, hvis han vilde gøre Smaaating paa Toldloven til store Spørgsmaal. Det agter jeg aldeles ikke at gøre. Jeg tror, at jeg tør sige om mig selv, at jeg vil være lidt doktrinær at forhandle med for de ærede Medlemmer, der virkelig ville naa et Resultat, og derfor tror og haaber jeg paa, at vi skulle naa et godt Resultat.

Et Sted har jeg jo følt, at Vinden blæser imod mig fra saa godt som alle Sider, og det er med Hensyn til Frugt-tolden. Der ved jeg, at jeg kommer til at give mig — rimeligvis. Jeg haaber, at ærede Medlemmer, der ville have mig til at gøre det, ville gøre det paa den Maade, som jeg siger, jeg maa have det, at jeg faar Anvisning andre Steder paa de Penge, de tage bort derfra. Men naar jeg har bøjet mig paa det Punkt, kan jeg ikke lade være at mindes et godt gammelt Ord, der siger, at der er altid et svært Spektakel, naar en fattig Mand skal i Himme- rig. Det er udlagt, at naar de ærede Medlemmer faa deres Villie og faa taget

nogle hundrede tusinde Kroner fra Frugterne og faa dem lagte over paa Kaffe eller paa Petroleum eller paa noget andet, de kunne finde paa Toldloven, som kan bære saa mange Penge, ja, saa bøjer jeg mig for det, for man skal ikke være doktrinær og ikke stædig. Men at de have gjort Fattigfolk en Tjeneste dermed, det nærer jeg vedvarende en Tvivl om. Men jeg ser deri et nyt Vidnesbyrd om, at naar man en Gang imellem søger ved sine Forslag at komme helt ned til Bunds, det vil sige at lette ikke dem, der tale, ikke dem, man hører, ikke dem, man møder altid paa Møderne, og som ere Ordførerne, men dem, som sidde nede i Hytterne, naar man vil lette for dem paa Varer, som de netop bruge mest af, saa skal der nok melde sig en eller anden Overklasse, som siger: Nej, der er virkelig Ting, som enten ere sundere eller kønnere eller bedre, og som vi maa forlange Frihed for. Jeg siger altsaa, at paa dette Punkt har jeg en levende Følelse af, at jeg kommer til at bøje mig, og medgørlig, som jeg er, skal jeg gøre det, men jeg vil unægtelig ønske, at det skulde kunne lykkes at finde Erstatning andre Steder end mellem de Varer, som de fattigste bruge.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns 8de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Martin Olsen: Jeg havde tænkt mig at gøre nogle korte Bemærkninger til det ærede Medlem for Maribo (Chr. Reventlow) og til det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck), men det skal jeg afstaa fra. Men da jeg har faaet Ordet for en kort Bemærkning, vil jeg gerne rette den til den højtærede Finansminister.

Ministeren sagde, at han ikke var bleven venlig modtaget fra Socialdemokraternes Side, da han fremsatte det Spørgsmaal, hvordan Arbejderne stillede sig. Det kan jeg for mit Vedkommende ikke erkende. Jeg er mig ikke bevidst, at jeg har sagt noget som helst uvenligt til Ministeren i den Sag. Jeg har søgt at give et Svar, som jeg ansaa for fyldestgørende; at Ministeren ikke anser det for fyldestgørende, kan jeg ikke gøre for; og om det er hans eller min Fejl, ved jeg ikke.

Men saa sagde den højtærede Minister, at jeg havde sagt, at principielt vare vi vel Frihandelsmænd, men vi vare Opportunister. Ja, det er rigtigt, principielt ere vi Socialdemokrater; og vi søge at naa vort Maal ad alle de Veje, som ere mu-